

ти дни ще употрѣблява за религіозни ученія. Като земемъ срѣднѣ, че той иждивява за всѣкой урокъ по единъ часъ и половина, тогава всѣка година ще печали по $365 : \frac{3}{2} = 243$ уроци; за 10 години $= 243 \times 10 = 2430$ уроци, а за 40 год. $= 9720$ уроци. Малко ученіе ли може да ся придобіе отъ 9720 добрѣ изучени уроци? Ако кажемъ че ученици-тѣ учать въобще по 5 уроци на день, тогава за всѣкой десять години той ще прилага на живота си по $2430 : 5 = 486$ учебни дни, кои-то е една година и една третя отъ година. А за 40 години, печалба-та става $1\frac{1}{3} \times 4 = 5\frac{1}{3}$ години. Пять години печала въ 40 години! Но това е чиста и явна истина.

Ако Веніаминъ Франклинъ не бѣше длѣгаль единъ часъ по-вжсно, и не бѣше стаялъ единъ часъ по-рано за да учи, той не щѣше да стане онзи Франклинъ, кой-то бѣше, не щѣше да е толко полезенъ на себе си, нито за отечество-то си и за чедовѣчество-то въобще. Бюфонъ казва: «за голѣма часть отъ писанія-та си, азъ съмъ длѣженъ на слуга-та си». А защо? затова, че слуга-та му го събуждаше всѣка сутрень по 6-й часъ (европейскій), спорѣдъ както той самъ бѣше му заповѣдалъ. Бюфонъ искаше да става рано, но като не можеше да ся събужда, той заповѣда на слуга-та си да го дига сутрень. И така, намѣсто да отлѣжи и изспи една хубава часть отъ врѣмя-то си, той ъж употрѣби за ученіе и съчиненія.

2. Лѣнность.

Лѣнность-та често и праведно ся нарича душевна рѣжда. Този навикъ лесно ся придобива; или, по-добрѣ да кажемъ, една часть отъ естество-то ни